

endnu, kommer det, skal det blive taget under velvillig Overvejelse fra min Side. Jeg maa dog maaske endnu sige dette, at hvad end Betydningen af Ordet Tantieme er, og hvad end Hensigten med Tantieme er i andre Forbindelser og i andre Lande, saa er det givet, hvad Hensigten har været her, nemlig den at bidrage til, at man kom bort fra Ødselheden og ind paa Sparesystemet. Denne Hensigt har man i fuldeste Maal naaet langt udover, hvad man vist nogen Sinde havde tænkt sig Muligheden af, og saa er det dog ikke saa underligt, at man er varsom og forsigtig med igen at opgave det Middel, hvorved man naaede til dette udmærkede Resultat. Den Omstændighed, at Statsbanernes Driftsunderskud fra Tiden før Loven af 1903 nu er forvandlet til et Overskud af 7—8 Mill. Kr. om Aaret, og at dette Maal ingenlunde — det har jeg heller ikke hørt nogen paastaa — alene eller endog blot for største Delen skyldes de forhøjede Takster, vi fik samtidig med den ny Ordning i 1903, men netop fortrinsvis formindskede Udgifter — den Omstændighed taler tilstrækkelig tydeligt, synes det mig, for, at vi bør være varsomme, inden vi igen forandre dette. Det ærede Medlem tager for øvrigt fejl, naar han synes at gaa ud fra, at der er Utilfredshed med Tantiemen i og for sig. Ja, det faar tidt Udseende deraf, de Udtalelser, der falde, klinge tidt deraf, men spørger man saa de Herrer: Ville I da have, at vi helt skulle ophæve Tantiemen igen, saa svares der: Nej, det er ikke det, vi ville. Nej, det, der er Misfornøjelse med, er den Virkning, som Tantiemen skulde fremkalde og har fremkaldt, nemlig Sparesystemet, det er der, Utilfredsheden ligger, der er ikke Utilfredshed med Tantiemen i og for sig, det er i alt Fald kun med Fordelingen, og det er jo noget, vi kunne tale om.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) talte om en Ekspropriation, der havde fundet Sted oppe ved Skanderborg, og om en Uret, man der skulde have begaaet mod en Proprietær Hartvigson. Det sidste, jeg har set til den Ting, er, at Hartvigson gennem en Sagfører har bebudet overfor Ministeriet, at han vilde anlægge Sag i den Anledning, og naar det er Tilfældet, vil det jo være rigtigt, at Spørgsmaalet udkæmpes og afgøres ved Domstolene og ikke her. Saa spurgte det ærede Medlem, om vi fra Statsbanernes Side havde noget imod at lade vore Dampfærger bygge eller reparere

eller maaske begge Dele paa Orlogsværftet. Nej, det have vi ikke det mindste imod, men hidtil er man fra Orlogsværftets Side nok gaaet ind paa at reparere dem — og det sker ogsaa, saa vidt jeg ved, den Dag i Dag —, men derimod ikke paa at bygge dem, dertil havde man ikke det fornødne Materiel. Det er jo i øvrigt noget, som min Kollega Forsvarsministeren maa tage sig af. Fra vor Side er der intet til Hinder derfor.

Det ærede Medlem for Randers (Mortensen) ønskede Holdepladsen ved Strømmen udvidet og forbedret. Derom foreligger der et Andragende, som nylig er indkommet til Ministeriet, og det skal nu blive taget under Overvejelse. Det er jo for øvrigt et gammelt Spørgsmaal, der mange Gange har været oppe. Saa fremsatte det ærede Medlem en Klage fra en Hr. Rasmus Hviid angaaende Forholdene ved en privat Overkørsel. De Erfaringer, jeg har gjort med Hensyn til Klager fra Hr. Rasmus Hviid — hvoraf jeg har et ikke ringe Oplag i Ministeriet — gør mig ikke tilbøjelig til at skænke dem nogen meget indgaaende Opmærksomhed, heller ikke til paa Forhaand at tro, at det er rigtigt alt, hvad Hr. Rasmus Hviid fremsætter. Men imidlertid, hvis det hænger saaledes sammen, som det ærede Medlem fremstiller det, erkender jeg, at Spørgsmaalet har en saadan Interesse og Rækkevidde ogsaa for Statsbanerne, at jeg gerne skal lade det undersøge, naar det kommer til at foreligge for mig. Men jeg maa da naturligvis afvente nærmere Oplysninger. Det rimeligste vilde være, om den paagældende selv henvendte sig med en Klage eller et Andragende i saa Henseende til Ministeriet.

Det ærede Medlem for Frederiksværk (Parkov) talte om Forholdene ved Lynæs og Hundested. Ja, jeg har stor Sympati for de Krav, der foreligge fra begge disse to Steder. Ved mit Besøg i Lynæs fik jeg det Indtryk, at der der er en Befolkning, som i en særlig Grad viser, at den har Evne og Villie til selv at hjælpe med, og som det derfor vil være en Fornøjelse at hjælpe, og i Hundested fik jeg Indtryk af, at der er særdeles gode Betingelser for en Udvikling, som enhver maa glæde sig ved. Naar jeg desuagtet ikke har fremsat Forslag allerede nu om Bevilling til Fyldestgørelse af de Krav, der fremsættes fra disse to Fiskerlejer, er det, fordi der der er Tale om at komme ind paa noget nyt. Der er ikke Tale om noget af Stederne at gøre det, som vi ere vant til, nemlig at